

Udtryk, der er benyttet, „i længere Tid har haft“ mig at være overordentlig elastisk. Hvad vil „længere Tid“ sige? Jeg finder Anledning til at henlede Opmærksomheden derpaa, skønt jeg, som sagt, ikke har kunnet faa nogen videre Tilslutning i Udvalget for denne min Opfattelse og derfor heller ikke har stillet direkte Ændringsforslag om at stryge disse Ord.

Det glædede mig at høre den højtærede Ordførers (Hagbart Berg) Omtale af Ændringsforslag Nr. 26 til § 18, hvor man forandrer Ordet „og“ til „eller“. Forhaabentlig vil man derigennem opnaa en nogenlunde betryggende Sikring imod de pro forma-Retshandler, hvorimod denne Ændring er rettet. Det er navnlig Københavnerne, der i de mindre Kystbyer her paa Sjælland søger at skaffe sig Sommerlejligheder paa den Maade i Huse, der tidligere har haft Beboere hele Aaret, derigennem, at de afslutter Lejekontrakter, der lyder paa hele Aaret; men den største Del af Aaret staar vedkommende Lejlighed tom; og særlig i disse Smaabyer, hvor der hersker stor Bolignød, vækker det overordentlig stærk Indignation. Jeg er selvfølgelig enig med den ærede Ordfører i, at Ændringen maa og bør forstaas paa saadan Maade, at den rammer alle disse pro forma-Retshandler, saa Ejeren eller Lejeren ikke skal kunne komme og sige: Ja, men her er Lejekontrakten, Lejligheden er lejet ud. Det, det kommer an paa, er, at den staar tom og faktisk ikke beboes paa det paagældende Tidspunkt.

Med Hensyn til det vigtigste Ændringsforslag, der er stillet fra Mindretallets Side, Ændringsforslaget om, at § 6 B stryges, maa jeg sige, som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Simonsen, at det er den uheldigste, ja jeg kunde fristes til at sige den uhyggeligste Bestemmelse i Lovforslaget; thi som jeg fremhævede her ved første Behandling, vil den jo saa at sige udelukkende komme de egentlige Ejendomsspekulanter til gode. Det er dem, der begunstiges herigennem. Der er Ejendomme, der gennem Krigsperioden er gaaet fra Ejer til Ejer gennem 3, 4 eller 5 Hænder, og hvor Forholdet har været det, at hver Gang en ny Ejer er kommet til, har han henvendt sig til Nævnet og sagt: Dette Hus er forfærdelig slet vedligeholdt, det

trænger i højeste Grad til Reparation, hvad jo ingen kunde modsige, og saa opnaaede han gennemgaaende en Forhøjelse, ganske vist i de fleste Tilfælde ikke nogen stor Forhøjelse. Men, naar han havde faaet disse Penge for at foretage disse nødvendige Reparationer, var Forholdet hyppigt det, at han solgte uden at have repareret. Saa kom der en ny Ejer, og han erklærede med fuld saa god Grund som den foregaaende, at Ejendommen er slet vedligeholdt, og at han maatte have Penge til Reparationer. Paa den Maade er det gaaet Gang efter Gang. Naar man saa gennem Forslaget, som det nu foreligger, tillader en Ejer at forhøje med 30 pCt. i Forhold til Lejen i 1914, saa forstaar jeg ærlig talt ikke, ud fra hvilke Motiver eller Synspunkter man synes, at den Art Ejere trænger til en saadan Begunstigelse. Jeg vil sige, og jeg sagde det allerede ved første Behandling, at der findes Ejere, for hvem 30 pCt. ikke paa nogen Maade vil være en tilstrækkelig Forhøjelse. Der findes Ejere — deres Antal er vistnok ganske ringe —, som kun er skredet til en meget ringe Forhøjelse af Huslejen, skønt de har vedligeholdt Lejlighederne godt; andre har foretaget Reparationer og har faaet en rimelig Forhøjelse af Huslejen, men endelig er der en Skare, som intet som helst har foretaget; hvis der er foretaget nogen Reparation af Lejligheden, er det i Regelen Lejerne selv, der har foretaget den. Det er givet, at de høster Fordele af § 6 B. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad jeg sagde ved første Behandling, men det er sikkert ogsaa erkendt fra alle Sider, at den Klageret, som indrømmes Lejerne, i Virkeligheden er ganske illusorisk, som Forholdene ligger, navnlig naar der baade fra Ministerbænken og fra andre Talere fremkommer Bemærkninger om, at det, vi er i Færd med, er en Afvikling, og at vi slet ikke kan udtale os om, hvorledes Forholdene vil ligge den 1. April 1922; det maa man undersøge til den Tid. I Tilslutning til det, det ærede Medlem Hr. Simonsen fremhævede, vil jeg sige, at hvis man fra den højtærede Ministers og fra Venstres Side havde været villig til at stryge § 6 B, vilde Forholdene have stillet sig anderledes, fordi § 6 A langt fra har saa ondartet en Karakter som § 6 B, men jeg vil dog i Forbindelse dermed ogsaa sige, at en almindelig